

Czwartek, 20 maja 2021 r.

P9_TA(2021)0255

Chińskie kontr sankcje wobec organów UE oraz posłów do PE i do parlamentów państw członkowskich

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2021 r. w sprawie chińskich kontr sankcji wobec podmiotów z UE oraz posłów do PE i do parlamentów państw członkowskich (2021/2644(RSP))

(2022/C 15/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje i sprawozdania na temat sytuacji w Chinach i stosunków UE–Chiny, w szczególności rezolucję z 21 stycznia 2021 r. w sprawie represji wobec opozycji demokratycznej w Hongkongu ⁽¹⁾ oraz rezolucję z 17 grudnia 2020 r. w sprawie pracy przymusowej i sytuacji Ujgurów w Regionie Autonomicznym Sinciang-Ujgur ⁽²⁾ (XUAR),
- uwzględniając swoje wcześniejsze zalecenia dotyczące Hongkongu, szczególnie zalecenie z 13 grudnia 2017 r. dla Rady, Komisji i wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, dotyczące Hongkongu 20 lat po jego przekazaniu Chińskiej Republice Ludowej ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 20 stycznia 2021 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa – sprawozdanie roczne za 2020 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając przyznanie Nagrody im. Sacharowa za 2019 r. Ilhamowi Tohtiemu, ujgurskiemu ekonomistcie walczącemu o prawa mniejszości ujgurskiej w Chinach,
- uwzględniając oświadczenie z 23 marca 2021 r. wydane przez czołowych posłów do PE w następstwie decyzji władz Chin o nałożeniu sankcji na Podkomisję Praw Człowieka oraz inne europejskie podmioty i innych europejskich urzędników,
- uwzględniając wystąpienia przewodniczącego Davida Marii Sassolego, przewodniczącej Podkomisji Praw Człowieka Marii Areny oraz przewodniczącego Delegacji ds. Stosunków z Chińską Republiką Ludową Reinharda Bütikofera, ogłoszone podczas otwarcia sesji plenarnej 24 marca 2021 r.,
- uwzględniając oświadczenie dyrektorów europejskiego instytutu badawczego z 25 marca 2021 r.,
- uwzględniając wystąpienie wiceprzewodniczącego i wysokiego przedstawiciela Josepa Borrella z 28 kwietnia 2021 r. w sprawie chińskich kontr sankcji wobec podmiotów z UE oraz posłów do PE i do parlamentów państw członkowskich, a także debatę, która się następnie wywiązała,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, przewodniczącej belgijskiej Izby Reprezentantów, przewodniczącej niderlandzkiej Izby Reprezentantów oraz przewodniczącej parlamentu Republiki Litewskiej z 29 marca 2021 r. w sprawie chińskich sankcji wobec posłów,
- uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2021/478 z dnia 22 marca 2021 r. wykonujące rozporządzenie (UE) 2020/1998 w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka ⁽⁵⁾ oraz decyzję Rady (WPZiB) 2021/481 z dnia 22 marca 2021 r. zmieniającą decyzję (WPZiB) 2020/1999 w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka ⁽⁶⁾,
- uwzględniając oświadczenie państw grupy G7 z 12 marca 2021 r. w sprawie zmian w ordynacji wyborczej w Hongkongu oraz komunikat z posiedzenia ministrów spraw zagranicznych i rozwoju państw grupy G7 z 5 maja 2021 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0027.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0375.

⁽³⁾ Dz.U. C 369 z 11.10.2018, s. 156.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0012.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 99 I z 22.3.2021, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 99 I z 22.3.2021, s. 25.

Czwartek, 20 maja 2021 r.

- uwzględniając oświadczenie rzecznika Wiceprzewodniczącego / Wysokiego Przedstawiciela z 17 kwietnia 2021 r. w sprawie wyroków skazujących wydanych wobec działaczy prodemokratycznych w Hongkongu,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika Wiceprzewodniczącego / Wysokiego Przedstawiciela z 29 grudnia 2020 r. w sprawie wyroków skazujących wydanych wobec dziennikarzy, prawników i obrońców prac człowieka,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika Ministerstwa Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej z 22 marca 2021 r. w sprawie sankcji nałożonych na odnośne podmioty z UE i personel UE,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącego Rady Charlesa Michela i przewodniczącej Komisji Ursuli von der Leyen w sprawie obrony interesów i wartości UE w złożonym, kluczowym partnerstwie po 22. szczycie UE–Chiny, który odbył się 22 czerwca 2020 r.,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie z 21. szczytu UE–Chiny, który odbył się 9 kwietnia 2019 r.,
 - uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela z 12 marca 2019 r. zatytułowany „UE–Chiny – perspektywa strategiczna” (JOIN(2019)0005),
 - uwzględniając art. 36 konstytucji Chińskiej Republiki Ludowej gwarantujący wszystkim obywatelom prawo do wolności wyznania oraz jej art. 4, w którym zapisano prawa mniejszościowych grup etnicznych,
 - uwzględniając apel ekspertów ONZ z 26 czerwca 2020 r. o podjęcie zdecydowanych środków w celu ochrony podstawowych wolności w Chinach,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 16 grudnia 1966 r., który Chiny podpisały w 1998 r., lecz nigdy nie ratyfikowały,
 - uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa,
 - uwzględniając Protokół z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej, którego Chiny nie podpisały,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że propagowanie i przestrzeganie praw człowieka, demokracji i praworządności powinno pozostać centralnym elementem długofalowego partnerstwa UE i Chin, zgodnie z zobowiązaniem UE do obrony tych wartości w działaniach zewnętrznych oraz w związku z faktem, że Chiny wyraziły zainteresowanie przestrzeganiem ich we własnym rozwoju i we współpracy międzynarodowej;
- B. mając na uwadze, że 7 grudnia 2020 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2020/1998 ustanawiające globalny system sankcji UE za naruszenia praw człowieka, który umożliwia UE nakładanie środków ograniczających na konkretne osoby, podmioty i organy – w tym na państwa i podmioty niepaństwowe – odpowiedzialne za poważne łamanie i naruszenia praw człowieka na całym świecie, przyczyniające się do nich lub mające z nimi związek; mając na uwadze, że należy podkreślić, że UE ma obowiązek wykorzystania tego rozporządzenia w przypadku masowych naruszeń praw człowieka;
- C. mając na uwadze, że 22 marca 2021 r. Rada UE do Spraw Zagranicznych przyjęła środki ograniczające na mocy globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka wobec Zhu Hailuna, byłego wiceprzewodniczącego 13. Kongresu Ludowego Regionu Autonomicznego Sinciang-Ujgur (XUAR), Wanga Junzhenga, sekretarza Partii Korpusu Produkcji i Budowy Sinciang (XPCC) i zastępcy sekretarza komitetu partii chińskiego regionu XUAR, Wanga Mingshana, członka komisji stałej Partii regionu XUAR i sekretarza Komisji do Spraw Politycznych i Prawnych regionu XUAR, oraz Chena Mingguo, dyrektora Biura Bezpieczeństwa Publicznego Sinciang (XPSB) i wiceprzewodniczącego Rządu Ludowego regionu XUAR, a także wobec Biura Bezpieczeństwa Publicznego XPCC, które zarządza więzieniami w Sinciang; mając na uwadze, że te cztery osoby i jeden podmiot odpowiadają za poważne naruszenia praw człowieka, w tym za masowe arbitralne zatrzymania i poniżające traktowanie Ujgurów i innych muzułmańskich mniejszości etnicznych w regionie XUAR;

Czwartek, 20 maja 2021 r.

- D. mając na uwadze, że zaledwie kilka chwil po zatwierdzeniu wykazu UE rzecznik Ministerstwa Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej ogłosił przyjęcie sankcji wobec pięciorga posłów do PE (Reinharda Bütikofera, Michaela Gahlera, Raphaëla Glucksmanna, Ilhana Kyuchyuka i Miriam Lexmann), Podkomisji ds. Praw Człowieka PE, trojga posłów z państw członkowskich UE (Sjoerda Wiemera Sjoerdsmy, Samuela Cogolatiego i Dovile Sakaliene), Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa Rady Unii Europejskiej, w którego skład wchodzi ambasadrowie 27 państw członkowskich UE, dwóch uczonych (Adriana Zenza i Björna Jerdéna) oraz dwóch ośrodków analitycznych (Mercator Institute for China Studies (MERICS) w Niemczech i fundacji Alliance of Democracies w Danii) za „poważne uszkodzenie suwerenności i interesom Chin oraz umyślne rozpowszechnianie kłamstw i dezinformacji”;
- E. mając na uwadze, że – zgodnie z komunikatem prasowym rzecznika – odnośnym osobom i ich rodzinom zakazano wjazdu do Chin kontynentalnych, Hongkongu i Makau, a im samym oraz powiązanim z nimi przedsiębiorstwom bądź instytucjom zakazano również prowadzenia interesów z Chinami;
- F. mając na uwadze, że kilka dni później Chiny przyjęły sankcje wobec posłów do parlamentów narodowych, podmiotów i ośrodków analitycznych w Zjednoczonym Królestwie, Kanadzie i Stanach Zjednoczonych, które to państwa również wprowadziły środki przeciwko naruszaniu praw człowieka w regionie Sinciang;
- G. mając na uwadze, że chińskie środki stanowią atak na Unię Europejską i Parlament Europejski jako całość jako na centrum europejskiej demokracji i europejskich wartości, a także atak na wolność badań naukowych;
- H. mając na uwadze, że podczas gdy sankcje UE dotyczą łamania praw człowieka i opierają się na uzasadnionych i proporcjonalnych środkach zapisanych w prawie międzynarodowym, sankcje ze strony Chin nie mają żadnego uzasadnienia prawnego, są całkowicie bezpodstawne i wymierzone w krytykę naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że sankcje są wyraźną próbą powstrzymania UE od prowadzenia dalszych prac i działań przeciwko naruszeniom praw człowieka w Chinach;
- I. mając na uwadze, że Chiny łamią prawa człowieka, a zatem nie wywiązują się z dwu- i wielostronnych zobowiązań w tej dziedzinie, oraz mając na uwadze, że w wiarygodnych sprawozdaniach stwierdzono, że sytuacja praw człowieka w Chinach jest najgorsza od czasu masakry na placu Tiananmen; mając na uwadze, że Chiny regularnie przedkładały Radzie Praw Człowieka ONZ rezolucje, których celem było uczynienie z „suwerenności, nieingerencji i wzajemnego poszanowania” podstawowych zasad niepodlegających negocjacji oraz nadanie drugorzędного charakteru propagowaniu i ochronie praw człowieka jednostek;
- J. mając na uwadze, że w grudniu 2020 r. UE i Chiny zasadniczo osiągnęły porozumienie w sprawie kompleksowej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami; mając na uwadze, że zdolność Parlamentu Europejskiego do należytego przeanalizowania CAI znacznie ograniczają sankcje ze strony Chin, które co najmniej uniemożliwiają Podkomisji Praw Człowieka współpracę z chińskimi ekspertami; mając na uwadze, że nie do przyjęcia jest zajmowanie się stosunkami handlowymi i inwestycyjnymi poza ogólnym kontekstem kwestii praw człowieka i szerszymi stosunkami politycznymi;
- K. mając na uwadze, że nałożenie sankcji przez Chiny to najnowszy przypadek stopniowego kierowania przywództwa Komunistycznej Partii Chin w stronę podejścia konfrontacyjnego, także przez obranie UE za cel dezinformacji i cyberataków, podczas gdy stosunki UE–Chiny są coraz bardziej napięte ze względu na działania skierowane przeciwko ludności ujgurskiej i innym mniejszościom etnicznym, tłumienie demokracji w Hongkongu oraz coraz bardziej konfrontacyjne podejście w Cieśninie Tajwańskiej; mając na uwadze, że ponieważ ujawniły się ograniczenia aktualnej strategii UE wobec Chin, stosunki UE–Chiny nie mogą być kontynuowane w obecnej formie;
- L. mając na uwadze, że po nałożeniu przez Chiny sankcji na posłów do PE władze rosyjskie podjęły 30 kwietnia 2021 r. decyzję o nałożeniu sankcji na ośmiu obywateli UE, w tym na przewodniczącą Parlamentu Europejskiego Davida Sassolego i wiceprzewodniczącą Komisji Věřę Jourovą;
- M. mając na uwadze, że od rozpoczęcia w 2014 r. przez rząd chiński kampanii „mocnego uderzenia przeciwko brutalnemu terroryzmowi”, wymierzonej głównie w mniejszości ujgurskie w Sinciang, ponad milion osób uwięziono w obozach detencyjnych, zwanych ośrodkami „reedukacji politycznej” lub „szkoleniowymi”, które stanowią największy na świecie system masowego więzienia; mając na uwadze, że ludność ujgurska jest ofiarą działań rządu chińskiego zmierzających do unicestwienia jej wyjątkowej tożsamości i prawa do istnienia jako narodu przez tortury, wymuszone

Czwartek, 20 maja 2021 r.

zaginięcia, masową inwigilację, wymazanie kultury i religii, przymusową sterylizację kobiet, przemoc seksualną, łamanie praw reprodukcyjnych i rozdzielanie rodzin; mając na uwadze, że według ocen organizacji praw człowieka przestępstwa te mogą w świetle prawa międzynarodowego stanowić zbrodnie przeciwko ludzkości;

- N. mając na uwadze, że od czasu przyjęcia przez Parlament rezolucji z 21 stycznia 2021 r. w sprawie represji wobec opozycji demokratycznej w Hongkongu represje te jeszcze zaostrzono: wydano liczne wyroki na działaczy prodemokratycznych i przedstawicieli politycznych, takich jak Joshua Wong, Martin Lee, Jimmy Lai, Andy Li i Lester Shum, w związku z ich pokojowym zaangażowaniem w protesty, a w niektórych przypadkach nawet bez dowodów na ich aktywną rolę w zamieszkach; mając na uwadze, że w marcu tego roku wprowadzono zmiany w systemie wyborczym Hongkongu, co stanowi najbardziej znaczącą modyfikację systemu politycznego Hongkongu, w ramach której dodano wymóg przywiązania do kontynentalnej części kraju i skoncentrowano władzę i wpływ w komisji wyborczej Hongkongu; doprowadzi to do drastycznego zmniejszenia liczby bezpośrednio wybieranych przedstawicieli w Radzie Ustawodawczej Hongkongu;
- O. mając na uwadze, że w dziesięciu państwach członkowskich UE nadal obowiązują umowy o ekstradycji z Chinami, na mocy których ludność ujgurska, obywatele Hongkongu, Tybetańczycy i chińscy dysydenci przebywający w Europie mogą zostać wydani, aby odpowiedzieć przed sądem w Chinach na zarzuty umotywowane politycznie;
- P. mając na uwadze, że Gui Minhai, mieszkaniec Hongkongu i obywatel Szwecji, nadal przebywa w więzieniu pomimo licznych apeli Parlamentu o jego natychmiastowe uwolnienie;
1. z całą mocą potępia nałożone przez chińskie władze bezpodstawne i arbitralne sankcje, stanowiące atak na wolność słowa, wolność nauki oraz międzynarodowe zaangażowanie na rzecz powszechnych praw człowieka i ich zrozumienie; wzywa władze chińskie, by wniosły te nieuzasadnione sankcje;
 2. w pełni solidaryzuje się z posłami do Parlamentu Europejskiego, z Podkomisją Praw Człowieka oraz ze wszystkimi innymi osobami i podmiotami objętymi chińskimi sankcjami, a mianowicie z Komitetem Politycznym i Bezpieczeństwa Rady Unii Europejskiej, posłami do parlamentów narodowych, szwedzkimi i niemieckimi pracownikami naukowymi oraz ośrodkami analitycznymi w Niemczech i Danii; wyraża pełną solidarność z posłami z krajów spoza UE, w których również wymierzono sankcje, pochodzącymi ze Zjednoczonego Królestwa, Kanady, Stanów Zjednoczonych i Australii;
 3. potwierdza, że podstawowe wolności, wolność słowa, swobodny udział w procesach podejmowania decyzji, wolność akademicka i obrona praw człowieka stanowią filary naszych demokracji oraz że wartości te nigdy nie zostaną naruszone w stosunkach UE-Chiny; podkreśla, że próby zastraszania są bezskuteczne oraz że jako wybrani posłowie do Parlamentu Europejskiego będziemy nadal aktywnie i stale potępiać przypadki łamania praw człowieka i naruszania prawa międzynarodowego oraz pracować w tym obszarze, a także wzywać UE, aby utrzymała poszanowanie praw człowieka w centrum wszystkich polityk zewnętrznych; uważa omawiane ataki ze strony Chin za przejaw systemowej rywalizacji charakteryzującej stosunki UE-Chiny;
 4. zdecydowanie potępia zarówno wcześniejsze, jak i tę nową próbę ingerencji chińskich podmiotów państwowych i niepaństwowych w życie demokratyczne Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz rozpowszechniania fałszywych informacji w naszych debatach publicznych; uważa, że sankcje te są częścią działań dążących do nadzorowania wypowiedzi na temat Chin na całym świecie i określenia, jakiego rodzaju wypowiedzi i dyskusje mogłyby być dozwolone na szczeblu globalnym, oraz postrzega te działania jako element zagrożenia totalitarnego;
 5. ponownie wyraża bardzo głębokie zaniepokojenie wieloma przypadkami łamania praw podstawowych i praw człowieka w Chinach, naruszania godności ludzkiej, prawa do swobodnej ekspresji kulturowej oraz wolności religii, a także wolności słowa, pokojowych zgromadzeń i zrzeszania się, a w szczególności systematycznego prześladowania ludności ujgurskiej, Tybetańczyków, Mongołów i innych mniejszości etnicznych, obrońców praw człowieka, działaczy społecznych, grup religijnych, dziennikarzy oraz osób składających petycje i protestujących przeciwko niesprawiedliwościom, jak również coraz poważniejszymi represjami wobec wszystkich głosów wyrażających sprzeciw i głosów opozycji, zwłaszcza w Hongkongu;
 6. przypomina swoje stanowisko wyrażone w rezolucji z 17 grudnia 2020 r., zgodnie z którym naruszenia w regionie Sinciang stanowią zbrodnie przeciwko ludzkości, i zwraca uwagę na coraz liczniejsze dowody takich przestępstw; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby zintensyfikowały wysiłki na rzecz osiągnięcia wystarczającego międzynarodowego wsparcia dla niezależnego dochodzenia ONZ w sprawie sytuacji w regionie Sinciang; z zadowoleniem przyjmuje zatem umieszczenie czterech obywateli chińskich i jednego podmiotu z Chin w wykazie związanym z globalnym systemem

Czwartek, 20 maja 2021 r.

sankcji UE za naruszenia praw człowieka, ponieważ są oni odpowiedzialni za poważne naruszenia praw człowieka w Chinach; wzywa Komisję, Radę i państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych środków i wykorzystania wszystkich dostępnych środków nacisku, zwłaszcza ekonomicznych, aby przekonać rząd chiński do zamknięcia obozów i położenia kresu wszelkim przypadkom łamania praw człowieka w Sinciangiu i innych regionach, takich jak Tybet;

7. wyraża ubolewanie, że kilka przedsiębiorstw międzynarodowych, zwłaszcza w sektorze odzieżowym i tekstylnym, stało się przedmiotem powszechnego bojkotu po tym, jak wyraziły zaniepokojenie doniesieniami o pracy przymusowej w Sinciangiu i podjęły decyzję o odcięciu łańcuchów dostaw z Sinciangiu, oraz zdecydowanie potępia agresywny polityczny przymus, jaki wywiera na te przedsiębiorstwa chiński rząd; ponownie zwraca się do Komisji i Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, aby szybko sfinalizowały dokument doradczy dla przedsiębiorstw na temat łańcucha dostaw, zawierający wytyczne dotyczące narażenia na ryzyko związane ze stosowaniem pracy przymusowej Ujgurów oraz zapewniający wsparcie w zakresie pilnego określenia alternatywnych źródeł dostaw;

8. obawia się, że środki odwetowe skierowane przeciwko instytucjom UE i państw członkowskich oraz ich działaniom w obszarze praw człowieka są częścią celowej strategii służącej osłabieniu praw człowieka na arenie międzynarodowej i ponownemu zdefiniowaniu tych praw w taki sposób, by ostatecznie pozbawić je ich pierwotnego znaczenia; wyraża ubolewanie, że przyjęte podejście i narzędzia stosowane dotychczas przez UE nie przyniosły wymiernych postępów w zakresie sytuacji praw człowieka w Chinach, która w ciągu ostatniej dekady jedynie się pogorszyła; wzywa Komisję do opracowania i wdrożenia całościowej strategii UE, aby zapewnić rzeczywiste postępy w dziedzinie praw człowieka w Chinach;

9. uważa, że chińskie sankcje odwetowe, które nie opierają się na prawie międzynarodowym, stanowią istotny krok wstecz w stosunkach UE–Chiny; uważa, że dla UE i wszystkich jej instytucji kluczowe znaczenie ma jedność wobec tego ataku na demokrację europejską oraz wspólna obrona naszych wartości; wzywa przewodniczących Rady i Komisji, by jednoznacznie oświadczyli, że chińskie sankcje wobec demokratycznie wybranych polityków nie będą tolerowane; uważa za stosowne i konieczne, aby Wiceprzewodniczący / Wysoki Przedstawiciel i państwa członkowskie UE poruszały tę kwestię w dwustronnych kontaktach z chińskimi partnerami na wszystkich szczeblach, i zwraca się o informowanie Parlamentu o tych działaniach;

10. stoi na stanowisku, że w obliczu obowiązujących chińskich sankcji słusznie zawieszono wszelkie rozważania dotyczące kompleksowej umowy inwestycyjnej między UE a Chinami (CAI) oraz wszelkie dyskusje na temat jej ratyfikacji przez Parlament Europejski; domaga się, aby przed podjęciem przez Parlament działań związanych z CAI Chiny zniosły sankcje, bez uszczerbku dla ostatecznego wyniku procesu ratyfikacji CAI; oczekuje, że Komisja skonsultuje się z Parlamentem przed podjęciem jakichkolwiek kroków zmierzających do zawarcia i podpisania tej umowy; wzywa Komisję, by wykorzystała debatę na temat CAI jako instrument o efekcie dźwigni do lepszej ochrony praw człowieka i do wsparcia społeczeństwa obywatelskiego w Chinach, a także przypomina Komisji, że Parlament weźmie pod uwagę sytuację praw człowieka w Chinach, w tym w Hongkongu, gdy zostanie poproszony o zatwierdzenie CAI;

11. podkreśla pilną potrzebę przywrócenia równowagi stosunkom UE–Chiny dzięki przyjęciu zestawu autonomicznych środków, włącznie z takimi jak: przepisy zapobiegające zakłócającym skutkom zagranicznych subsydiów na rynku wewnętrznym; instrument regulujący zamówienia międzynarodowe; przepisy dotyczące łańcucha dostaw z obowiązkowymi wymogami w zakresie należytej staranności, które przewidywałyby także zakaz przywozu towarów pochodzących z pracy przymusowej; usprawnione i wzmocnione rozporządzenie UE w sprawie monitorowania inwestycji zagranicznych; skuteczny instrument przeciwdziałania przymusowi; w razie konieczności dodatkowe ukierunkowane środki w ramach globalnego systemu sankcji UE za naruszenia praw człowieka, aby w dalszym ciągu zajmować się represjami w regionie Sinciang i w Hongkongu; środki te miałyby na celu położenie kresu wszelkim naruszeniom przez Chiny; odpowiednie reagowanie na zagrożenia dla cyberbezpieczeństwa ze strony Chin, ataki hybrydowe oraz chiński program fuzji cywilno-wojskowej;

12. wzywa rząd chiński do ratyfikowania i wdrożenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 29 dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej, nr 105 dotyczącej zniesienia pracy przymusowej, nr 87 dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych oraz nr 98 dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych; wzywa Chiny do ratyfikowania Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych;

13. apeluje do władz Chin i Hongkongu o przywrócenie zaufania do procesu demokratycznego w Hongkongu i o natychmiastowe zaprzestanie prześladowania osób, które propagują wartości demokratyczne; wyraża ubolewanie z powodu braku jedności w Radzie UE w kwestii przyjęcia środków mających na celu rozwiązanie problemu tłumienia demokracji w Hongkongu; wzywa Wiceprzewodniczącego / Wysokiego Przedstawiciela i Radę, aby zaproponowali

Czwartek, 20 maja 2021 r.

i przyjęli konkluzje w sprawie Hongkongu bez względu na brak jednomyślnego poparcia, oraz apeluje do państw członkowskich, by zawiesiły umowy o ekstradycji zawarte z Chinami;

14. podkreśla, że należy ustanowić system sprawdzania, czy podmioty działające na rynku wewnętrznym UE są bezpośrednio lub pośrednio zaangażowane w naruszanie praw człowieka w regionie Sinciang, oraz wprowadzić środki związane z handlem, takie jak zakaz ubiegania się o zamówienia publiczne i inne sankcje; nalega, aby na wszystkich szczeblach i we wszystkich instytucjach UE zapobiegać nabywaniu technologii służącej wyrywkowi, stosowanej w sytuacjach łamania praw człowieka;

15. wzywa Radę Europejską, aby zajęła zdecydowane stanowisko wobec chińskich sankcji oraz by przyjęła konkluzje w tej sprawie; jest zdania, że sankcje te oraz negatywne zmiany i pogorszenie sytuacji w Chinach i Chin jako podmiotu międzynarodowego muszą znaleźć odpowiednie odzwierciedlenie i zostać uwzględnione w trwającym przeglądzie wspólnego komunikatu „UE–Chiny – perspektywa strategiczna”, z myślą o wypracowaniu bardziej asertywnej strategii UE wobec Chin, która połączy wszystkie państwa członkowskie;

16. wzywa UE, aby zintensyfikowała koordynację i współpracę ze Stanami Zjednoczonymi w ramach dialogu transatlantyckiego w sprawie Chin, w tym w odniesieniu do skoordynowanego podejścia do środków przeciwdziałania naruszeniom praw człowieka, i domaga się, aby dialog ten miał silny wymiar parlamentarny;

17. uważa, że zawieszenie ratyfikacji CAI nie powinno mieć wpływu na inne umowy handlowe i inwestycyjne z partnerami regionalnymi, w tym z Tajwanem;

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącemu Komisji/ Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej.